

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Ülkemizde sağlık emekçilerine dönük şiddet vakalarında ciddi artışlar yaşanmaktadır. İşlerini büyük bir fedakarlıkla yerine getirmeye çalışan isimsiz kahramanlarımız sağlık çalışanlarının 21. yüzyılda hala şiddet vakalarıyla anılması kabul edilemez.

Türkiye’de sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin pek çok sebebi olmakla birlikte en önemli sebeplerin başında idari ve hukuki sorunlar gelmektedir. Dolayısıyla şiddetin en temel nedeninin personel yetersizliği ile sağlık sisteminde yaşanan çok yönlü sorunların vatandaşa ve personele yansması olduğu değerlendirilmektedir. Sağlık emekçilerinin büyük bir kısmı Sağlık Bakanlığı’nın sorunlarıyla yeterince ilgilenmediğini düşünürken personelin çoğunluğu da Sağlık Bakanlığı politikalarının sağlık çalışanları üzerinde olumsuz etkide bulunduğunu düşünmektedir.

Özellikle personele dönük araştırmalarda, yapılan işle orantılı olarak yeterli hak ediş aldığını düşünen bireylerin oranı da çok düşük seviyelerde seyretmektedir. Diğer önemli bir sorun da personel ve fiziki şartların yetersizliği olarak karşımıza çıkmaktadır.

Sağlık emekçilerini korumaya dönük yasal düzenlemelerin söz verilmesine rağmen hayata geçirilmemesi de personelin iş barışına ve güvenliğine dönük en önemli handikapların başında gelmektedir. Başta hekimlerimiz olmak üzere sağlık alanında istihdam edilen pek çok personelin istifa ederek yurt dışında çalışma ya da özel sektörde çalışmaya yöneldiği de bilinmektedir. Bunun da en önemli gerekçeleri arasında personel ödenek ve özlük haklarının yetersizliği öne çıkmaktadır.

Bilindiği üzere Sağlık Bakanlığı, koronavirüs salgını dolayısıyla sağlık çalışanlarına yönelik izin ve emeklilik işlemlerine 27 Ekim 2020 tarihinde kısıtlama getirmiş, bu yasak 20 Ocak 2021’de ise yürürlükten kaldırılmıştır. Bakanlık bunun ardından 3 Mart 2021’de yayınladığı başka bir genelge ile "Her ne sebeple olursa olsun bu süreçte görevinden istifa talebinde bulunan personelin taleplerinin kabul edilmeyeceğini" duyurmuştur. Bu yasağın kalkmasının ardından kamu hastaneleri ile üniversite hastanelerimizden önemli sayıda sağlık personelinin istifa ettiği bilinmektedir. İstifa eden bu personel ülkemiz açısından büyük bir kayıp olarak görülmektedir. Kaldı ki sağlıkta yaşanan en önemli sorunların başında personel yetersizliği olduğu dikkate alındığında bu istifaların yaratacağı olumsuz sonuçlar daha iyi anlaşılacaktır.

Yukarıda belirtilen tüm hususlar doğrultusunda, Türkiye'de sağlık alanında yaşanan sorunların tespiti, sağlık personelinin çalışma koşullarının tespiti ve yaşan sorunların giderilmesi için alınacak önlemlerin belirlenmesi, personelin özlük hakları ile gelir durumlarının düzenlenmesi ve son yıllarda artan istifaların önüne geçilmesi için alınacak önlemlerin tespiti için hangi çalışmaların yapılması gerektiği, nerelerde eksikliğin olduğu ve önümüzdeki dönem TBMM'nin bu konuda yürütmesi gereken faaliyetlerin ortaya çıkarılması ve çözüm önerilerinin tespit edilmesi amacıyla Anayasa'nın 98, TBMM'nin 104 ve 105. Maddeleri gereğince meclis araştırması açılmasını saygılarımla arz ederim.

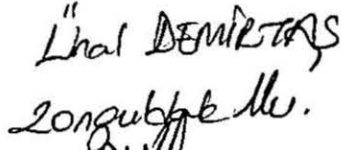

Bedri Şeker
Zonguldak Mv.

A. Vehbi Bakırılı
Manisa Mv.

Özgür KARABAT
İstanbul Milletvekili

Kemal Seybek
Samsun Mv.

Mustafa POLAT
Zonguldak Mv.

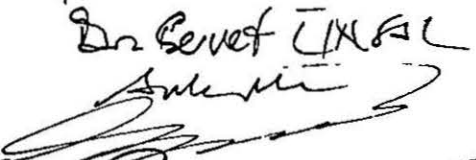

Lhal DEMİRTAŞ
Zonguldak Mv.

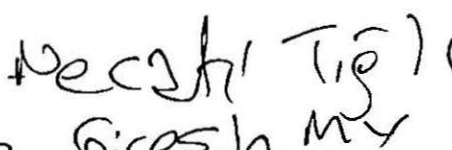

Serkan TOPAL
Hatay Mv.

Ali Öztürk
Kahramanmaraş Mv.

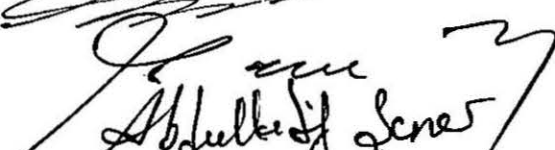

Ali Adigözet
İst. Mv.

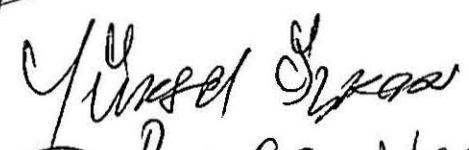

Serkan Topal
İst. Mv.

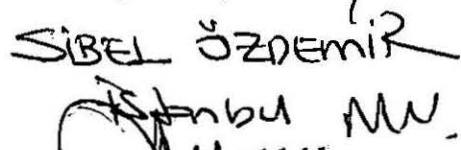

Dr. Serhat Ural
Samsun Mv.

Necdeti Tığlı
Giresun Mv.

Caner Aktaş
İstanbul Mv.

Abdulkadir Şener
Konya Mv.

Yılmaz Şen
Bursa Mv.

Sibel Özdemir
İstanbul Mv.

